

ХОДЕНЕ НА БОГОРОДИЦА ПО МЪКИТЕ АПОКРИФ

Превод от старобългарски: [Неизвестен], —

chitanka.info

1. Пресвета Богородица се помоли на нашия Господ на Елеонската планина: „В името на Отца и Сина и Светия Дух, да слезе архангел Михаил и да ми разкрие небесните и земните мъки.“ Щом бе възвестено словото, слезе архангел Михаил заедно с 400 ангели — сто от изток, сто от запад, сто от юг и сто от север. [...]

2. Богородица искаше да види как се мъчат душите, затова рече на архангела: „Покажи ми всички неща, които стават на земята.“ Архангелът отговори: „Както искаш, благодатна, аз всичко ще ти разкрия.“ И рече му Света Богородица: „Кажи ми, колко са мъките, които изтърпява християнският род“ — „Мъките са неизречени“ — рече ѝ архангел Михаил. Благодатната му каза: „Съобщи ми за небето и земята.“ Тогава архистратигът заръча да се явят ангелите от юг и да се отвори адът. И Богородица видя в ада мъчещите се. Там имаше множество мъже и жени, и имаше много вопли. Богородица попита архистратига: „Кои са тези?“ Той отговори: „Тези не вярваха в името на Отца и Сина и Светия Дух и забравиха Бога. Те не вярваха, че Бог е сътворил живота, [всичко това те богове нарекоха — слънце, месец, земя и вода, зверове и гадини, след това направените от хората от камък Троян, Хърс, Велес, Перун превърнаха в богове; вярваха в зли бесове и досега са обхванати от зъл мрак. Заради това така се мъчат тук.“ [...]

4. Архистратигът ѝ рече: „Благодатна, къде искаш да отидем, на юг или на север?“ Благодатната каза: „Да идем на юг!“ Тогава дойдоха серафими и херувими и 400 ангели и заведоха Богородица на юг, където течеше огнена река. Там имаше множество мъже и жени. Едни бяха потопени до пояса, други до пазви, трети до шия, а други — изцяло. Света Богородица като видя [простена] с голям глас и запита архистратига: „Кои са тези, които са потопени до пояса в огъня?“ Архистратигът ѝ рече: „Те са били прокълнати от майка и баща, затова като прокълнати се мъчат тук.“ И пак запита Богородица: „Тези, които са до пазви в огъня, кои са?“ Отговори ѝ архистратигът: „Тези често укоряваха кумовете си, а други вършеха разврат, та заради това се мъчат тук.“ [...] И видя Света Богородица мъж, увиснал на нозете си, и червеи го ядяха. И запита ангела, кой е той и какъв грях е извършил? И рече ѝ архистратигът: „Този получаваше лихви от своето злато и сребро и затова ще се мъчи вечно.“ И видя жена, увиснала за зъбите си; различни змии излизаха от устата ѝ и я хапеха. И като я видя

пресветата, попита ангела: „Коя е тази жена и какъв е грехът ѝ?“ Архистратигът отговори: „Тази, госпожо, ходеше при своите близки и при съседите си да подслушва какво говорят и съчиняващо клюки, за да ги скара. И затова така се мъчи.“ И рече Света Богородица: „Добре би било такъв човек да не се е раждал!“ [...]

... И видя светата желязно дърво, на чиито клони върховете имаха железни куки и на тях увиснали за езиците много мъже и жени. И като ги видя светата, просълзи се и запита кои са тези и какъв е грехът им. И рече архистратигът: „Това са клеветниците, клюкари, които разделят брат от брата и мъж от жена.“ И рече пак Михаил: „Послушай, пресвета, ще ти кажа. Ако някой искаше да се кръсти или да се покая за греховете си, тези го раздумваха и той не получаваше спасение. Затова те вечно ще се мъчат така.“ И видя светата на друго място човек, който виси на четирите си крайници и от ноктите му течеше много кръв, а езикът му бе вързан от огнен пламък, та не можеше нито да въздъхне, нито да рече „Господи помилуй“. Като го видя пресветата Богородица, разплака се и рече: „Господи помилуй и чуй молитвата ми!“ И дойде при нея ангелът, който владееше мъките и развърза езика на този мъж. И пресветата попита кой е този нещастен човек, който така се мъчи. Ангелът рече: „Този е служител на иконите и на църквата, но не изпълняващ божията воля, а продаваше съдовете — черковно имущество — и казваше, че който служи на църквата, от църквата трябва да се храни. И затова се мъчи тук.“ И рече пресветата: „Каквото е извършил, такова и намерил.“ [...]

И рече ѝ архистратигът: „Ела, пресвета, да ти покажа огнено езеро и да видиш где се мъчи християнският род.“ Тя погледна и чу плач и писък, но самите тях не виждаше. И попита: „Кои са тези и кои са греховете им?“ А Михаил ѝ отговори: „Това са онези, които се кръстеха, но кръста познаваха само на думи, а вършеха дяволски дела и пропуснаха времето за покаяние. Затова сега така се мъчат.“ И рече пресветата на архистратига: „Моля ти се, да се помолим заедно да вляза и аз да се помъча с християните, понеже се нарекоха чеда на моя син.“ И рече ѝ архистратигът: „Остани в Рая!“

7. Пресветата рече: „Моля ти се, свикай войнствата от седемте небеса и всички ангели, за да се помолим за грешниците. Дали не ще ни чуе Господ Бог и дали не ще ги помилва?“ — „Жив е Господ Бог и велико е името му! Когато се молим на повелителя седем пъти на нощ,

ние се молим, госпожо, същевременно и за грешниците, но повелителят малко ни слуша.“ И рече пресветата Богородица: „Моля ти се, заповядай на ангелското войнство да ме издигне на небесната висина и да ме остави пред невидимия Отец.“ И заповяда архистратигът и се явиха херувими и серафими, които възнесоха благодатната в небесната висина и я поставиха при престола на невидимия Отец. Тя издигна ръце към благодатния си Син и рече: „Смили се, владико, над грешниците, защото ги видях и не мога да изтърпя. Искам да се мъча с християните.“ И тя чу глас, който ѝ казваше: „Как ще ги помилвам, като виждам гвоздеите в длани на моя Син! Не мога да ги помилвам!“ И рече: „Владико, не моля за неверните евреи, а за християните прося твоето милосърдие.“ Тя чу глас: „Аз виждам, че те не помилваха моите братя и затова не мога да ги помилвам.“ И пак рече пресветата: „Смили се, владико, над грешните! Господи, те са творение на твоите ръце; по цялата земя прославят твоето име; и в мъките си, и на всяко място, и по цялата земя казват: «Пресвета Богородице, помогни ми!» Когато се ражда човек, пак казва: «Света Богородице, помогни ми!»“ Тогава Господ ѝ рече: „Послушай, пресвета Богородице, владичице, няма човек, който да не призовава твоето име. Такива аз не оставям нито на небето, нито на земята.“ [...]

9. Пресветата като видя, че никой не успя и Господ не послуша светците, но отдалечаваше милостта си от грешниците, рече: „Къде е архистратиг Гавриил, който ми извести да се радвам и който преди всички векове се вслуша в Отца, а сега не поглежда грешниците? Къде е великият, който владее всичко? Самата земя бе осквернена от злите човешки дела, та Господ Бог изпрати своя Син и възстанови земния плод. Къде са служителите на престола? Къде е Йоан Богослов? Защо не се явяват с нас на молба пред владиката за християните — грешници? Не виждате ли как аз плача за грешниците? Елате, всички ангели, които сте на небето; елате, всички праведни, които Господ оправда, защото вам е дадено да се молите за грешните! Ела и ты, Михаиле! Ти си пръв от безплътните — до божия престол. Заповядай на всички да припаднем пред невидимия Отец и да не помръднем, докато Бог не ни послуша и не помилва грешните.“ Тогава Михаил падна с лице долу под престола, поклониха се и всички небесни сили и всички безплътни чинове. И чу владиката молбата на светиите и се

омилостиви заради своя единороден Син. И рече: „Слез, обични ми Сине, чуй молбата на светците и покажи лицето си на грешниците!“

10. И слезе Господ от невидимия престол и го видяха всички, които бяха в мрак, и извикаха в един глас, казвайки: „Помилвай ни, Сине Божи, помилвай ни царю на всички векове!“ И рече владиката: „Чуйте всички, насадих рай и създадох човека по свой образ и го поставил господар на рая. И живот вечен дадох на хората, а те не ме послушаха и в желанията си съгрешиха и станаха смъртни. Аз не бих искал да гледам делото на своите ръце, измъчвано от дявола. Затова слязох на земята, приех плът от девица, разпънат бях на кръст, за да избавя хората от плен и от първото проклятие; вода поисках — дадоха ми зълъчка, размесена с оцет; ръцете ми създадоха човека, а той ме положи в гроб; и в ада слязох и врага покорих, своите избраници възкресих, Йордан благослових, за да ви спася от първото проклятие, а вие не се стеснихте да правите грехове. Показахте се християни само на думи, а заповедите ми не спазихте. И затова се намерихте в неугасим огън. Така че няма да ви помилвам, но сега заради милосърдието на моя баща, който ме изпрати при вас и заради молитвите на майка ми, която много плака за вас, и заради обещанието на архистратига Михаил, и заради множеството мои мъченици, които положиха много труд за вас — ето давам на всички, които се мъчат денем и нощем, почивка от великия четвъртък до света петдесетница, за да прославите Отца и Сина и Светия Дух.“ И отговориха всички: „Слава на твоето милосърдие! Слава на Отца и Сина и Светия Дух, винаги и във вечните векове!“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.